

ere noget tilsidesatte i Sammenligning med andre Egne, om der altsaa ikke, hvis man kun har et bestemt Beløb til Raadighed, kunde være nogen Grund til Omfordeling i saa Henseende til Bedste for disse Landsdele.

Jeg vender mig til den højtærede Justitsministers Budget. Jeg lagde omhyggeligt Mærke til, den Gang det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) havde Ordet, om han blandt de betydelige Udgifter, der ville kunne ventes at faa Plads paa Finansloven for det kommende Aar, nævnte en Udgift til Bekæmpelse af Tuberkulose. Jeg ved ikke, om det skyldes Uagtsomhed fra min Side, men jeg hørte ham ikke fremføre noget saadant. Nu er det imidlertid vel bekendt — og det er allerede fremdraget af de ærede Medlemmer for Københavns A. 2. Valgkr. (K. M. Klausen) og Æbeltoft (Neergaard), — at der foreligger en Betænkning fra Tuberkulosekommissionen indeholdende Udkast til Lov, i Henhold til hvilke der skulde skrides til betydelige og energiske Foranstaltninger fra Statsmagtens Side til Bekæmpelse af denne Sygdom og med ikke ubetydelige pekuniære Ofre. De Ofre, som disse Lovudkast kunne medføre ved deres Ophøjelse til Lov, regnes at ville blive noget over 1 Million Kroner om Aaret. Det er min personlige Overbevisning — og jeg tror, den deles af mange — at mellem de Udgiftsforøgelser, som bør findes paa det kommende Aars Finanslov, naar den er færdig, bør der være en Bevilling til Foranstaltninger mod Tuberkulosen, opført i Henhold til en særlig Lov om dette Emne. Der blev fra de to ærede Medlemmers Side fremsat en Opfordring til Ministeren om at fremkomme med Lovforslag i denne Retning — jeg skal tillade mig at slutte mig til denne Opfordring. Jeg tvivler ikke om, at det Parti, til hvilket jeg har den Ære at høre, lige saa varmt interesserer sig for denne Sags Fremme som andre Partier her i Salen. Forholdet er jo det, at alle Partier inden for Tuberkulosekommissionen have kunnet mødes om fælles Forslag, og jeg vil haabe, at ogsaa naar denne Sag bliver ført frem her i Salen af den høje Regering, ville Medlemmerne af de forskellige Partier kunne enes om den. Det ærede Medlem for Æbeltoft sagde, at Kommissionen jo ikke har noget Krav paa, at det netop skal blive dens Forslag, der føres frem af Regeringen her i Tinget, og det er jo ogsaa fuldstændig rigtigt, et saadant Krav har Kommissionen ikke. Men jeg tror, at naar man ønsker denne

Sag en hurtig og let Fremme, er der ogsaa Grund til at ønske, at de Lovforslag, der maatte blive fremførte fra den højtærede Regerings Side, ikke paa væsentlige og principielle Punkter maatte afvige fra det, som Kommissionen foreslaar. Thi saa længe man staar paa det, har man det faste Fodfæste, hvor man kan paa-regne Tilslutning fra alle Sider, medens man, hvis man væsentlig afviger derfra, vil risikere, at ogsaa denne Sag drages ind i Partikampen og Partiaitationen, hvad jeg ønsker den fritagen for, idet jeg mener, at det er en af de Sager, der som en Folkesag bør kunne hæves over Partispiliden.

Jeg slutter mig altsaa til de andre ærede Medlemmer, der have rettet en Anmodning til den højtærede Justitsminister om at fremkomme med Forslag om denne Sag. Naar jeg gør det, er det ikke, fordi jeg i og for sig nærer nogen Tvivl om, at den højtærede Minister sikkerlig vil gøre dette, men det er mig ikke bekendt, at der foreligger nogen officiel Udtalelse fra den høje Regerings Side om denne Sag, og jeg tror, at alle de mange, som rundt om i Landet have følt Glæde ved at se Tuberkulosekommissionens Betænkning og det Resultat, hvortil den er kommen, spejde med haabefuldt eller ængstelig Forventning efter, hvad Regeringen vil gøre i denne Sag. Jeg er sikker paa, at selv om den høje Regering ikke i dette Øjeblik har de Lovforslag færdige, som den agter at forelægge for Tinget, vilde en Udtalelse her i denne Sal fra den højtærede Justitsministers Side om, at denne Sag vil blive ført frem i en nær Fremtid, være af stor Interesse for vide Kredse af Befolkningen. Jeg skal for mit eget Vedkommende sige, at jeg mener, at ingen af de Sager, som vi have til Behandling i denne Samling, har saa megen Betydning for Almenvellet som denne Sag.

Dersom vi paa Finansloven optage en betydelig Bevilling til Bekæmpelse af Tuberkulosen, da følge vi jo kun det Spor, som vi allerede ere inde paa. Med Hensyn til Husdyrene har man ikke blot en Bevilling til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme i Almindelighed, men ogsaa en særlig Bevilling til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Med Hensyn til Menneskene har man en meget stor Bevilling til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme. Maa jeg tillade mig at gøre en Bemærkning om denne Bevilling. Den opføres paa den højtærede Justitsministers Budget